

La direcció de centres

El DOGC del dia 11 de novembre publicava el Decret 155/2010, de 2 de novembre, sobre la direcció dels centres educatius públics i del personal directiu professional docent, pel qual –en un context de centres autònoms– es pretén enfortir les direccions, amb la prioritat de millorar els resultats educatius de l'alumnat.

Essent el lideratge pedagògic la funció central de la Direcció, tal com s'enuncia en la Llei 12/2009 (o Llei d'educació de Catalunya, de 10 de juliol) de la qual aquest Decret és desplegament, totes les direccions hauran de responsabilitzar-se justament del nucli de la seva autonomia, és a dir, del projecte educatiu corresponent, i concretar-ne l'organització interna coherent. L'efectivitat del lideratge requereix no només la complicitat de la comunitat educativa sinó també la implicació de l'entorn. Un exemple seria la creació del consell de direcció, en el qual hauria de participar el professorat amb responsabilitats directives i de coordinació de la gestió. Autonomia i lideratge exigeixen a les direccions disposar de capacitats i competències professionals específiques per formular i desenvolupar propostes pedagògiques, organitzatives i de gestió, sempre al servei de l'assoliment de l'excel·lència pedagògica en un context d'equitat. I també saber estimular la participació de la comunitat escolar, especialment en el consell escolar i en el claustre.

És la Llei d'educació que estableix els òrgans de govern i en determina les funcions, les estén als àmbits de la representació, del lideratge pedagògic, de la comunitat escolar i a l'àmbit de la gestió; determina, també, el procediment de selecció i nomenament de directors, en el qual tenen un paper rellevant el projecte de direcció (que han de presentar els candidats), els criteris generals que han de regir la formació inicial i permanent de les direccions dels centres i els efectes de l'avaluació positiva del seu exercici. Un article important d'aquella

Llei és el 116, que determina que el Govern «ha d'establir un règim jurídic específic del personal directiu docent». Aquí és on es troba el germen del Decret 155/2010 a què ens hem referit. En efecte: si l'objectiu pretès es basa en el principi de la coresponsabilitat i la cogovernabilitat dels centres educatius, un dels puntals que cal afermar bé, a més de la formació del professorat, és «l'exercici d'un lideratge distribuït i del treball en equip d'acord amb el que s'estableixi a cada centre en relació amb les funcions dels membres de l'equip directiu i, si escau, del consell de Direcció» (art. 3).

Per altra banda, segons l'article 9, entre les funcions específiques en matèria de gestió, correspondran a la direcció les següents: dirigir i gestionar el personal, i gestionar el manteniment i la millora de les instal·lacions del centre. I, entre les funcions específiques que el director o directora tindrà com a cap del personal del centre figuraran les de nomenar i destituir; assignar al professorat altres responsabilitats de gestió i de coordinació; proposar motivadament la incoació dels expedients; seleccionar el personal interí docent, etc., sense perdre de vista les necessàries funcions de coresponsabilitat i cogovernabilitat tant com sigui possible.

El principi de la coresponsabilitat i la cogovernabilitat dels centres educatius no és nou. Així es va entendre des del moment en què la idea de la democratització havia de penetrar en totes les esclatxes de la societat, també en l'escola. El resultat, en aquest sentit, ha estat desigual i, en qualsevol cas, no ha satisfet els indubtables bons propòsits que la proposta pretenia fer realitat. Entenem que amb la nova normativa s'aconseguirà corregir aquests dèficits, i serà possible formar directors i equips directius necessàriament selectius d'acord amb la seva disposició personal inicial, amb les seves qualitats i amb la formació tècnica adient.

